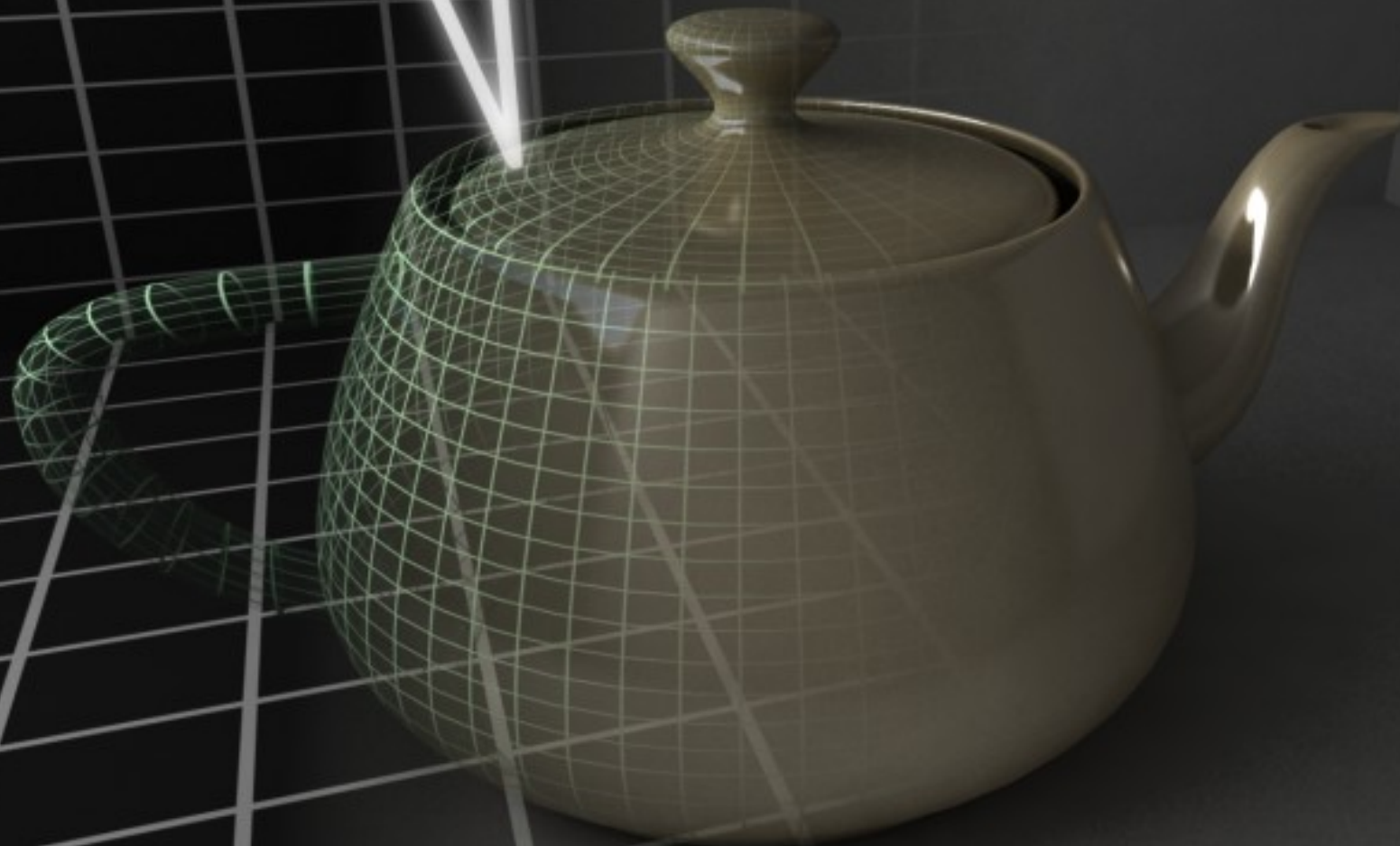
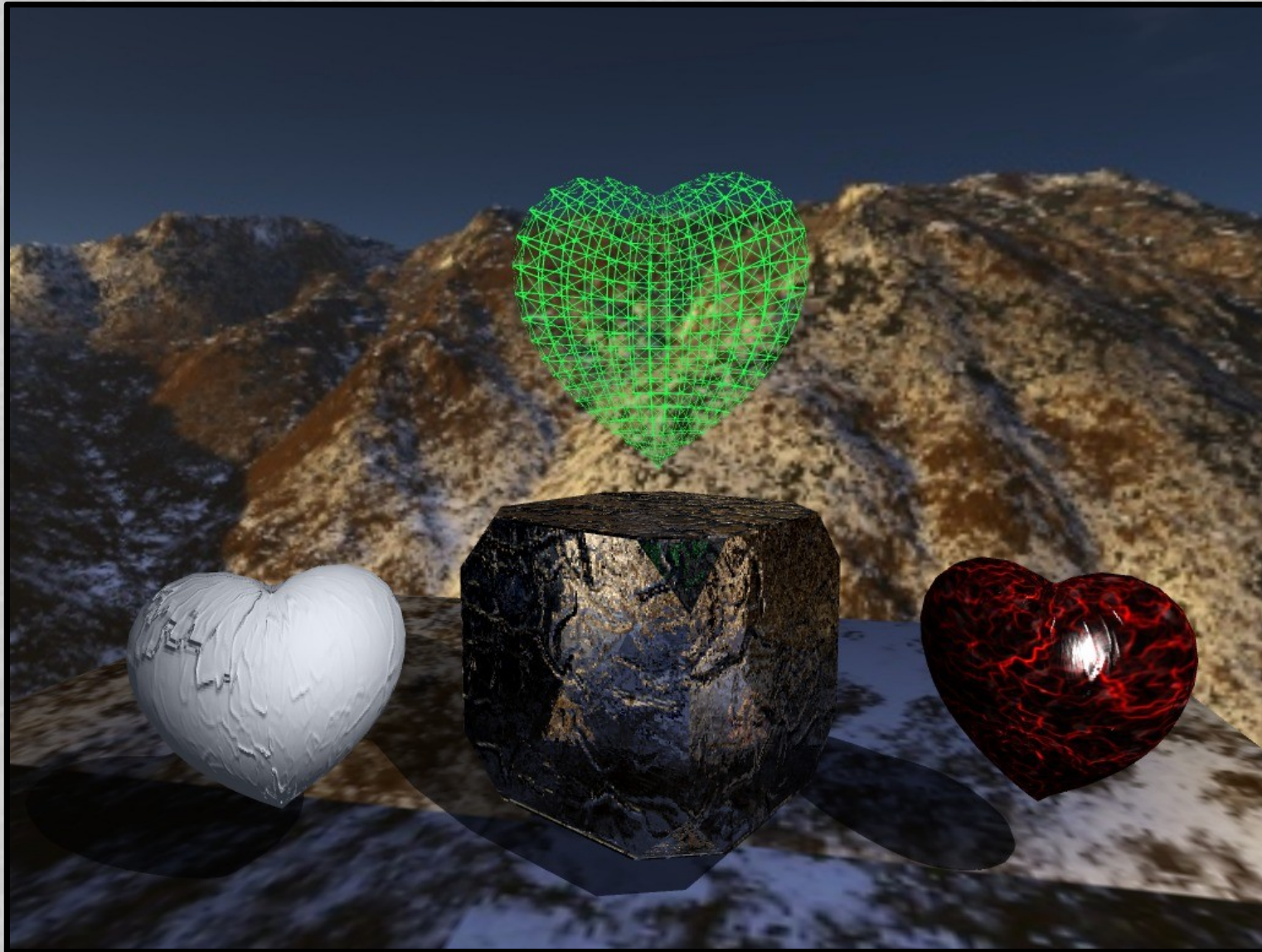

3D графика и трасиране на лъчи

<http://raytracing-bg.net/>

BofH

Тема 9

Структури за ускорено пресичане
K-d Trees
Релефни карти (heightfields)

Съдържание

- Анонси
- Bounding boxes
- Структури за ускорено пресичане
 - Гридове (равномерни и неравномерни)
 - Осмични дървета (Octrees)
 - Двоични многомерни дървета (K-d trees) и реализацията им
- Релефни карти
 - Структура за ускорено пресичане с релефни карти

Анонси

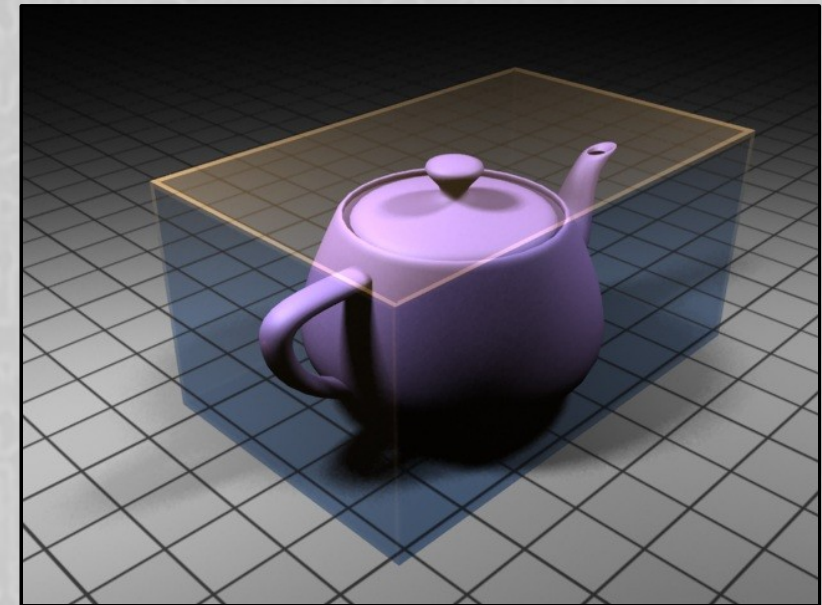
- Тест №1 е проверен, резултатите са на сайта на курса
 - Почти 13т. среден резултат
- No more spoilers in homework descriptions
 - Пълни указания (като сегашните) ще даваме при поискване
 - Стимулираме ви да откривате сами кое как става
- Семинар - „Real Time Ray Tracing“ с гости от университета в Saarbrücken
 - 14^{ти} Декември, 15:00, 325/ФМИ

Заграждаща геометрия

- Досега, за заграждаща геометрия (bounding volume) на триъгълните мрежи, ползвахме сфера
- За заграждаща геометрия може да ползваме каквато си поискаме, стига тя:
 - Да наподобява формата на триъгълната мрежа добре
 - Да е лека за пресичане
- Но сферата има няколко недостатъка
 - Ще споменем за тях след малко

Bounding box

- Bounding box-а представлява паралелепипед, чиито страни са успоредни на координатните оси
 - Дефиниция: всички точки (x, y, z) , за които $X_{\min} \leq x \leq X_{\max}$, $Y_{\min} \leq y \leq Y_{\max}$ и $Z_{\min} \leq z \leq Z_{\max}$
 - Проверката за пресичане с лъч е проста
 - Оптималност: тривиално е да се намери най-малкият bounding box около дадена триъгълна мрежа (при сфера не е така)

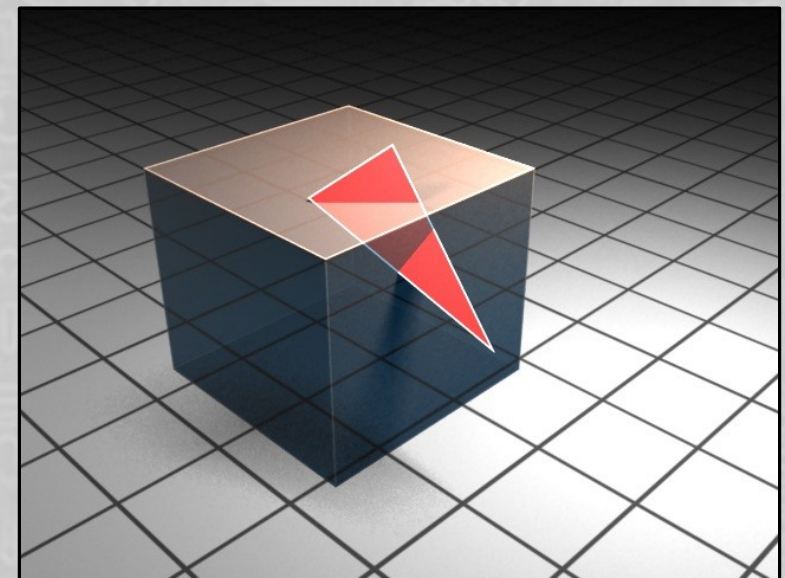
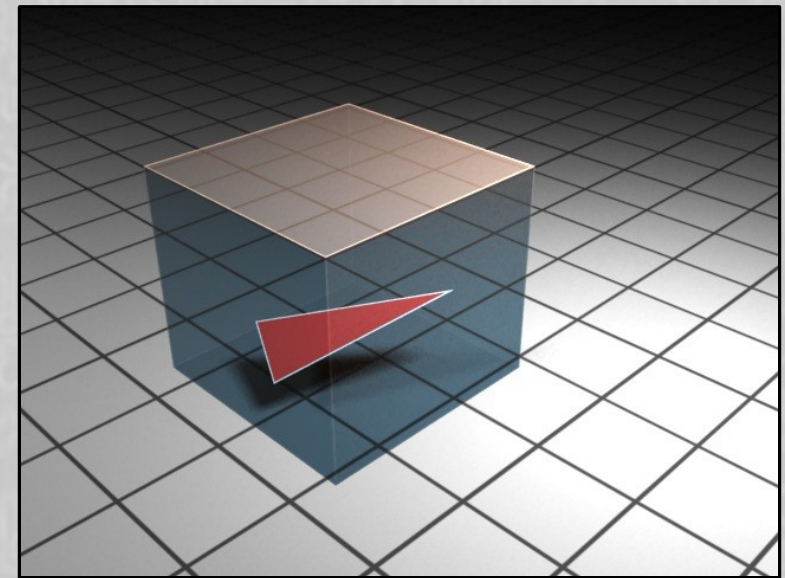

Bounding Box

- Bounding box може да представим с двойка вектори – v_{\min} и v_{\max} – те са достатъчни да го опишат напълно
- Операции:
 - `makeEmpty()` - инициализира v_{\min} с $+\infty$, v_{\max} с $-\infty$
 - `add(Vector)` – добавя точка (потенциално разширява краищата)
 - `inside(Vector)` – проверява дали точка е в BBox-a
 - `testIntersect(Ray)` – проверява дали лъч пресича BBox-a
 - `intersectTriangle(Triangle)` – проверява дали триъгълник и bounding box имат обща част

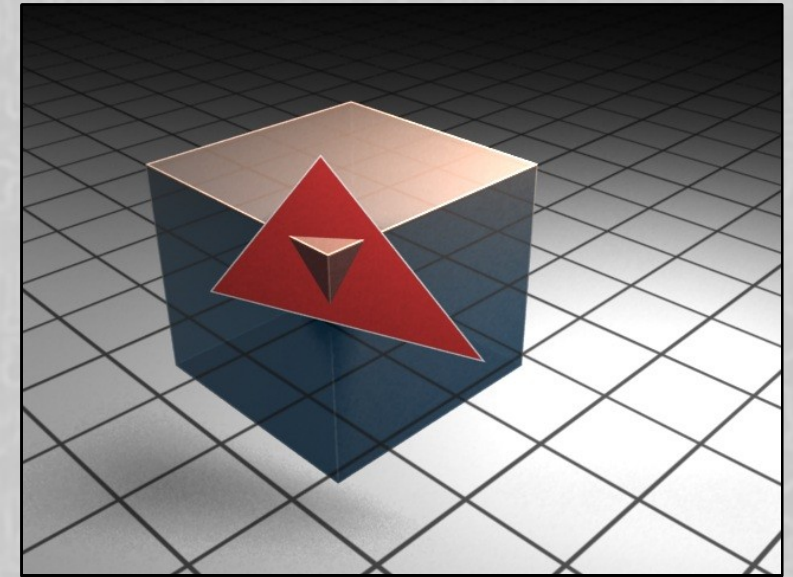
Проверка за обща част

- Случай 1: някой от върховете на триъгълника е вътре в V_{Box} -а
- Случай 2: някой от ръбовете на триъгълника пресича V_{Box} -а.

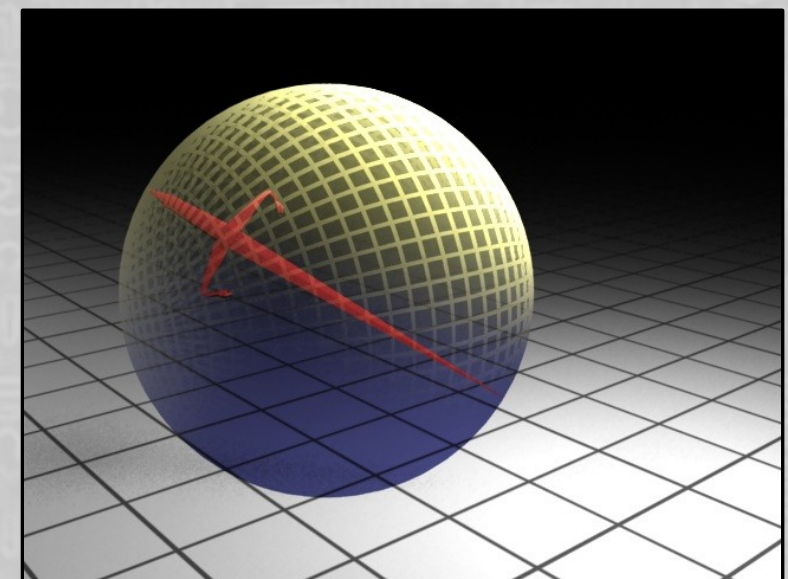
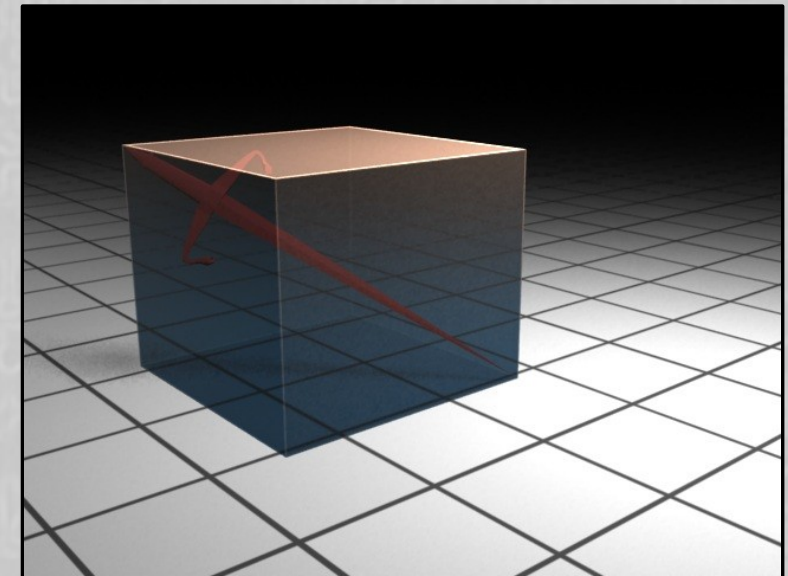
Проверка за обща част

- Случай 3: някой от ръбовете на ВВох-а пресича триъгълника

Заграждане на геометрията

- За да получим bounding box-а на една триъгълна мрежа, просто добавяме (`add()`) всички върхове
 - Това генерира оптимален BVbox; той няма как да е по-малък
 - Най-лош случай: дълъг, тънък обект, успореден на диагонала $(1, 1, 1)$
 - Най-лош случай при сфера: произволен дълъг, тънък обект

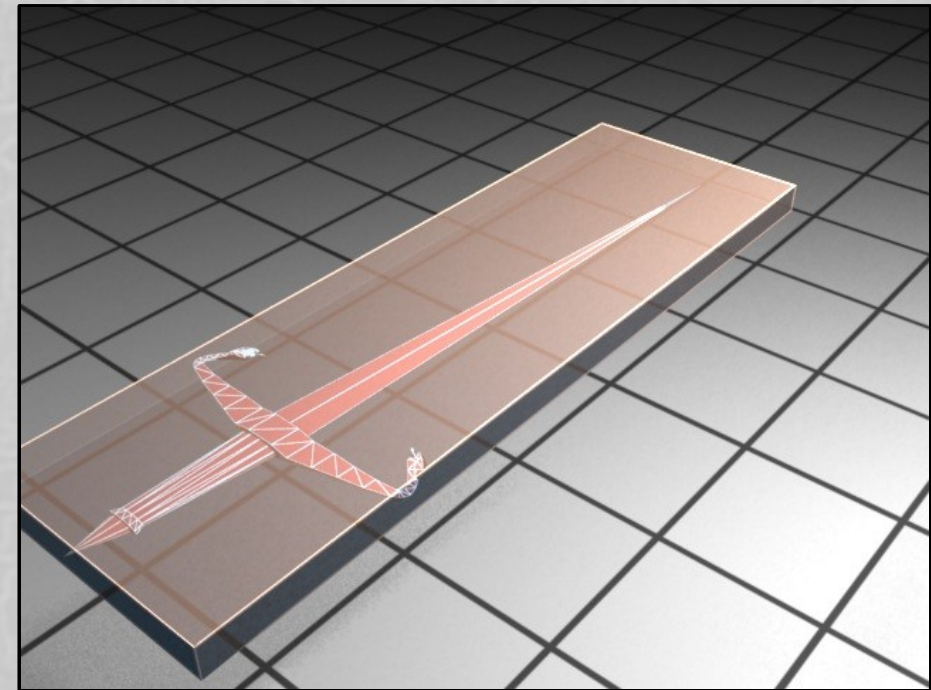
Структури за ускорено пресичане

- Мотивация
 - Този рендер е отнел 4 часа
 - 4 часа са много. Това дори не е сложна сцена!

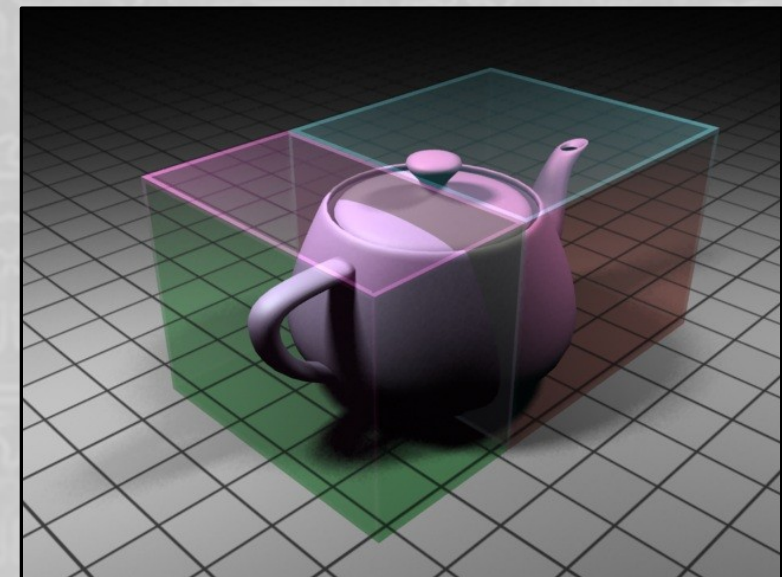
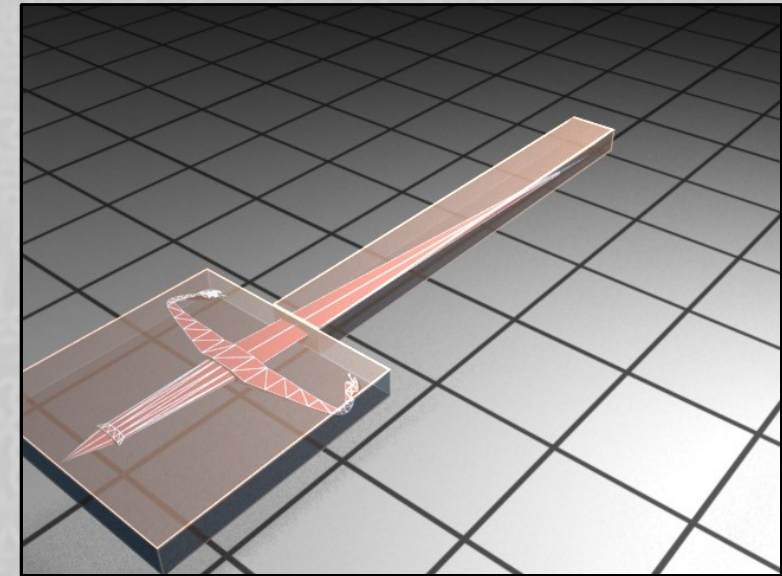
Структури за ускорено пресичане

- Пример за неефективност:
 - Лъчите, които пресекат ВВох-а, в повечето случаи ще се пресичат напразно с многото триъгълници по дръжката. По-голямата част от лъчите са в областта на острието, а то има само 4 триъгълника
 - Решението: може да разбием пространството на две парчета – дръжка и острие – всяко от които с отделен ВВох

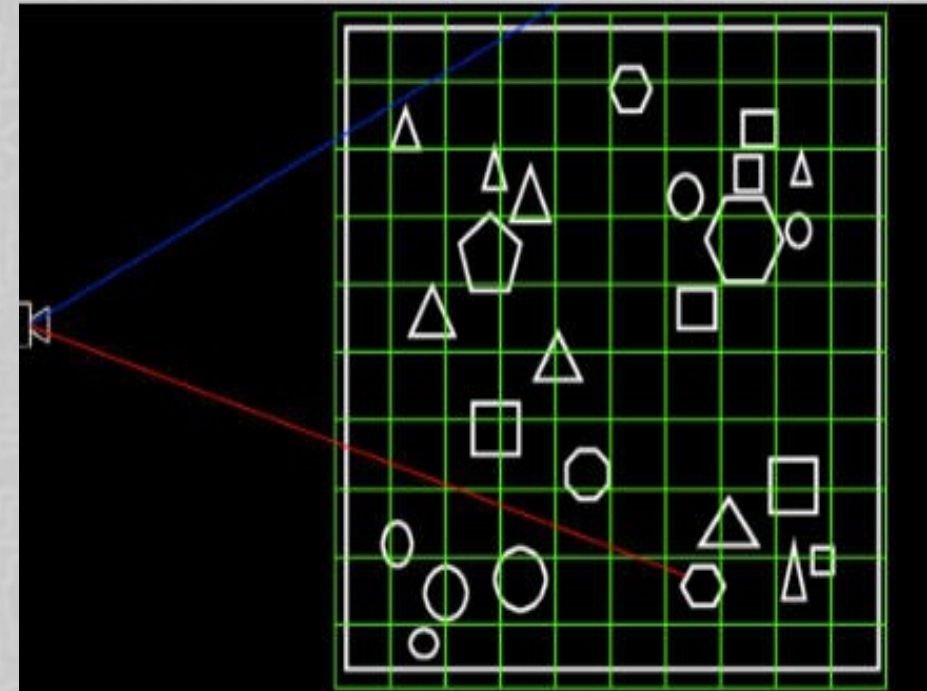
Структури за ускорено пресичане

- Тоест, първо ще проверим кой от двата bounding box-а пресича лъча, и в зависимост от това, ще пресечем със съответното подмножество от триъгълници
- На практика ще искаме разделянето на под-обеми да става автоматично

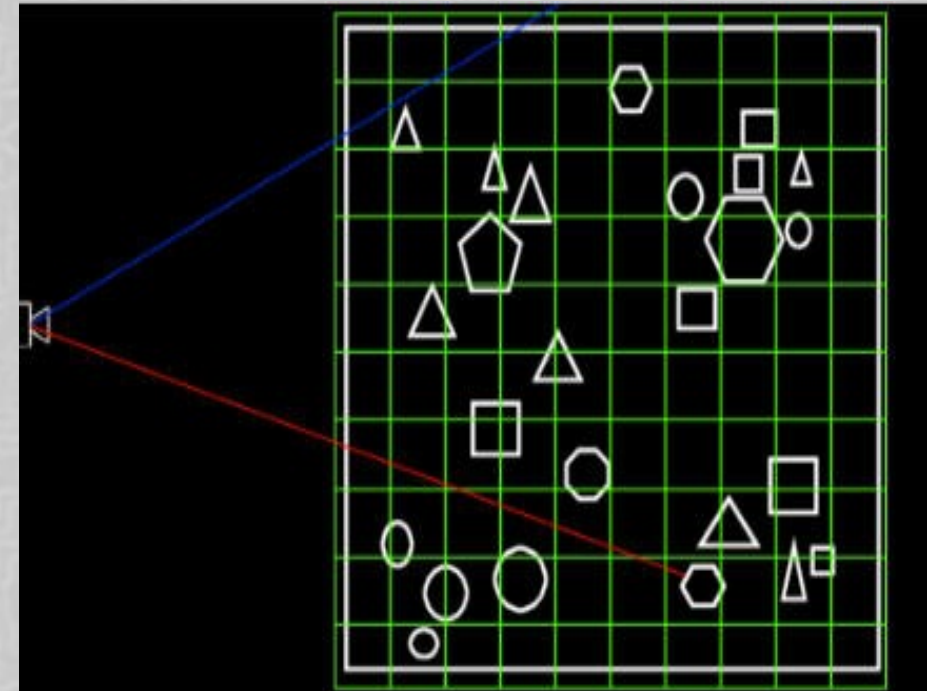
Равномерен грид

- Равномерен грид
 - При него, разделяме цялото пространство на еднакви клетки, и за всяка клетка определяме кои примитиви (и/или триъгълници) имат общи части с нея
 - При пресичане, посещаваме клетките, през които минава лъча (в реда, определен от посоката на лъча), и пресичаме с прилежащите примитиви

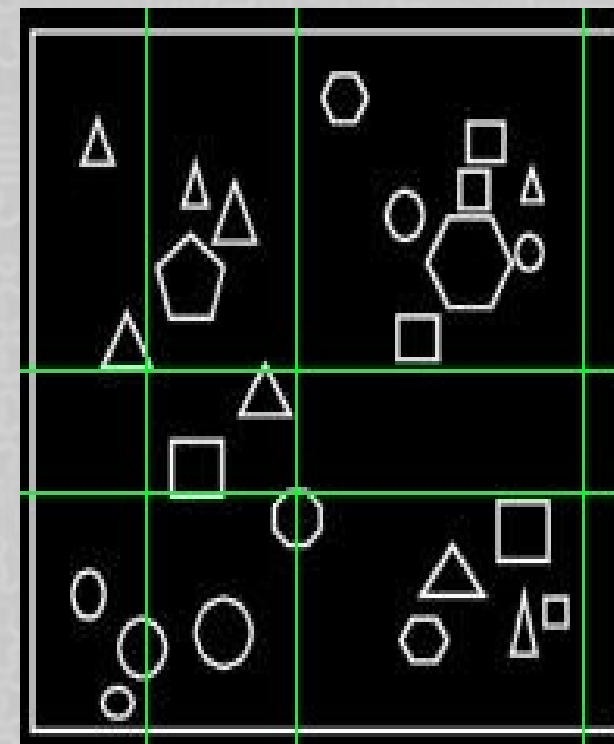
Равномерен грид

- Така например, синият лъч ще бъде пресечен само с един примитив; червеният ще бъде опитан напразно с 3 примитиви, докато не стигне до истинския, който реално улучва
- Недостатък: в 3D, грида е тримерен, и паметта свършва много бързо ако искаме фин грид
- Примерна (и чиста) реализация: [\[Jacco.Bikker@DevMaster\]](mailto:Jacco.Bikker@DevMaster)

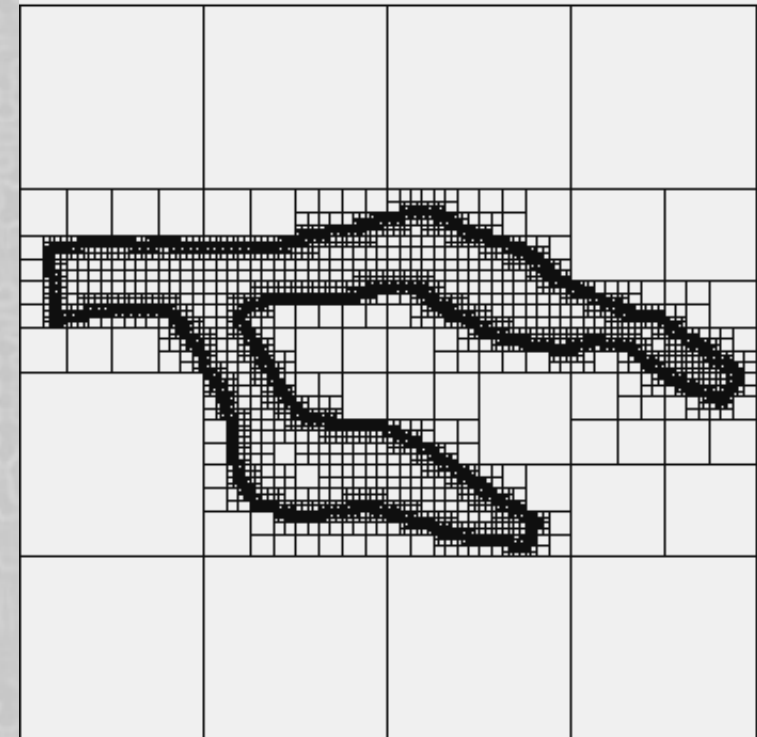
Неравномерен грид

- Неравномерни гридове
 - Преминаването от клетка в клетка е трудно, но за сметка на това не се харчи памет (например, големите, празни области, се заемат от 1-2 големи клетки, вместо от много мънички, както е при равномерния грид)

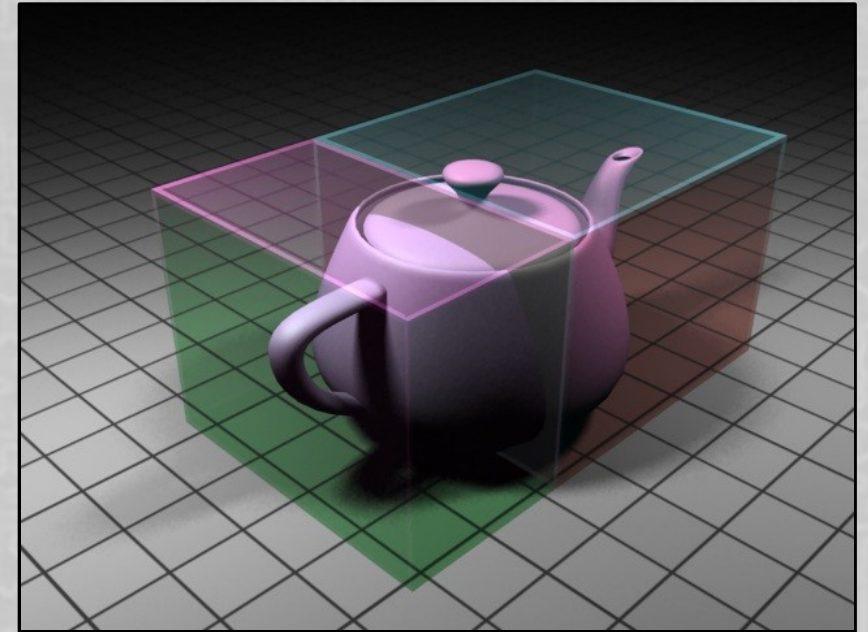
Осмично дърво (octree)

- Осмични дървета (octrees)
 - Представяват йерархична структура, при която всеки възел от дървото или е листо (съдържа триъгълници), или е разцепен на 8 подвъзела (цепенето е по средата на страните)
 - Итеративна илюстрация: [[applet](#)]
 - Недостатък: разделянето по средата невинаги е оптимално (примера със сабята)

K-d дървета

- Генерализация на двоичните дървета за претърсване в произволномерно пространство
- Всеки възел в дървото или е листо (съдържа списък с триъгълници), или има две поддървета, като те обхващат обемите, получени от ВВох-а на възела след разцепване по някое направление в някаква позиция

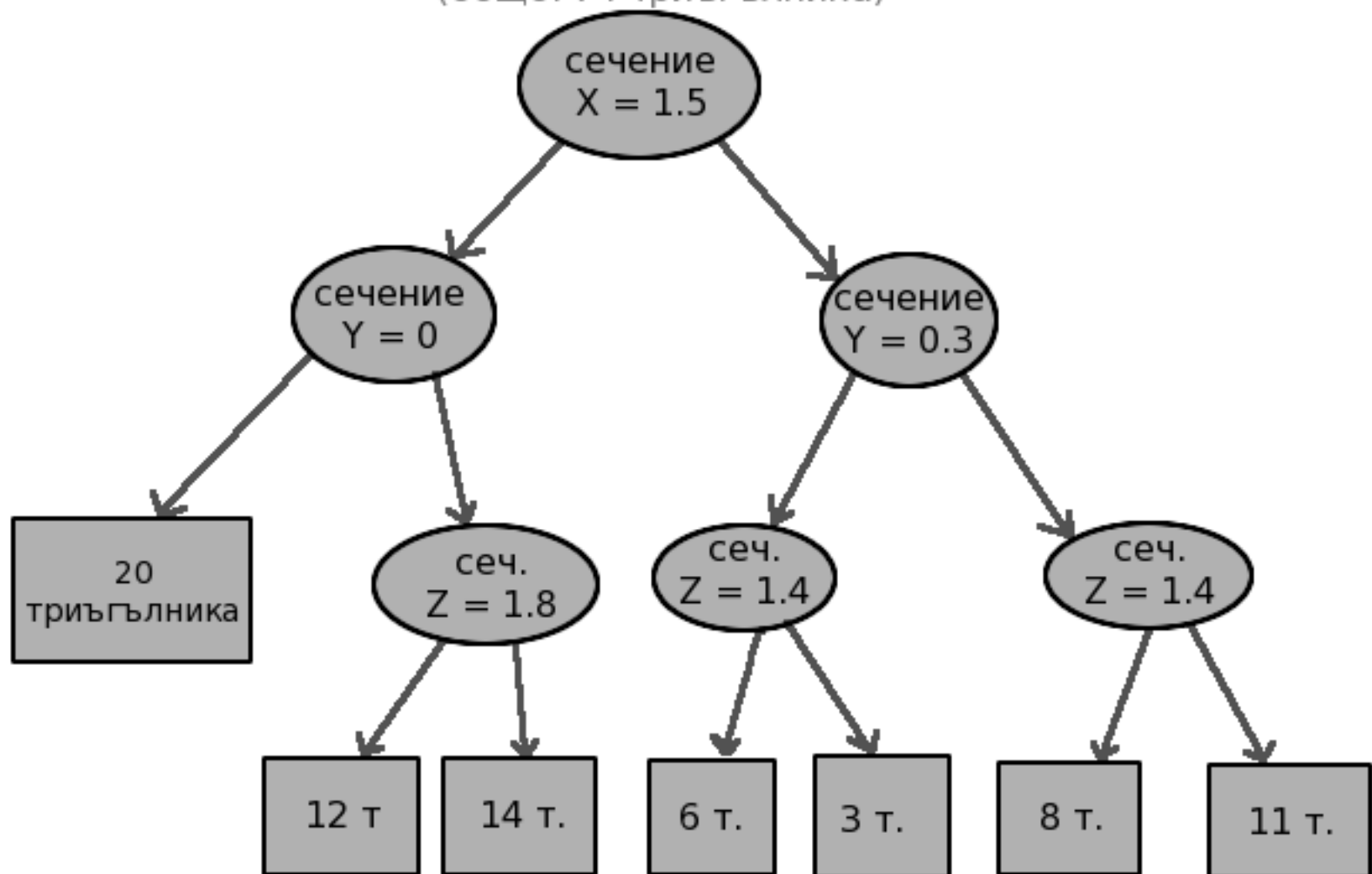

K-d дървета

- Дървото представлява йерархична структура на пространството; всеки възел от дървото представлява някаква част от пространството, и „знае“ кои триъгълници влизат в нея
 - Ако областта е голяма, дефинираме разделителна равнина, която сече пространството на две – това са двата подвъзела – в които остават по по-малко триъгълници
 - Ако областта е достатъчно малка (т.е., съдържа малко триъгълници), може просто да ги опишем всички.

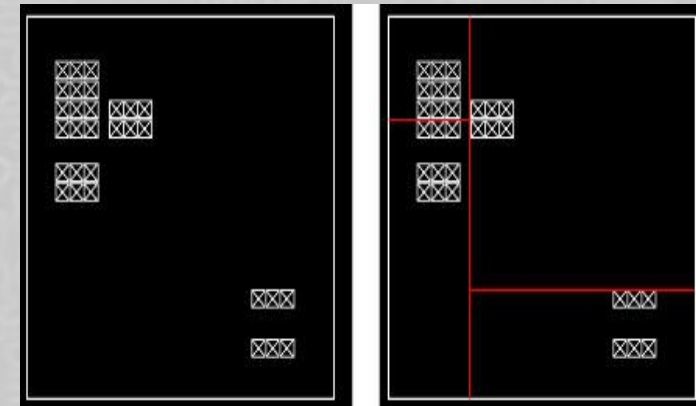
K-d дървета

(общо: 74 триъгълника)

K-d дървета

- На всяка стъпка, сечението е само по една от осите
 - Т.е., за да наподобим осмичните дървета, трябва ни три нива разцепвания (по X, Y и Z), но имаме много по-голяма свобода, защото можем да избираме позициите на деление както си искаме
 - Една от възможностите е, да търсим такава разделяща равнина, че двете половини да са с приблизително еднакъв брой триъгълници (наполовина)

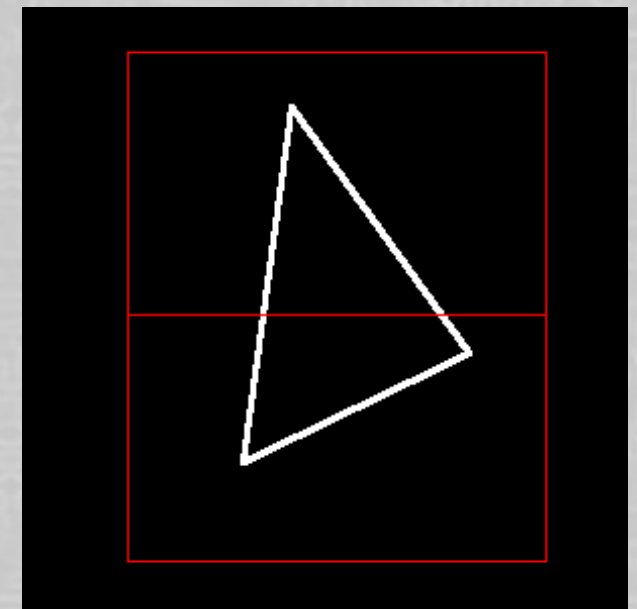
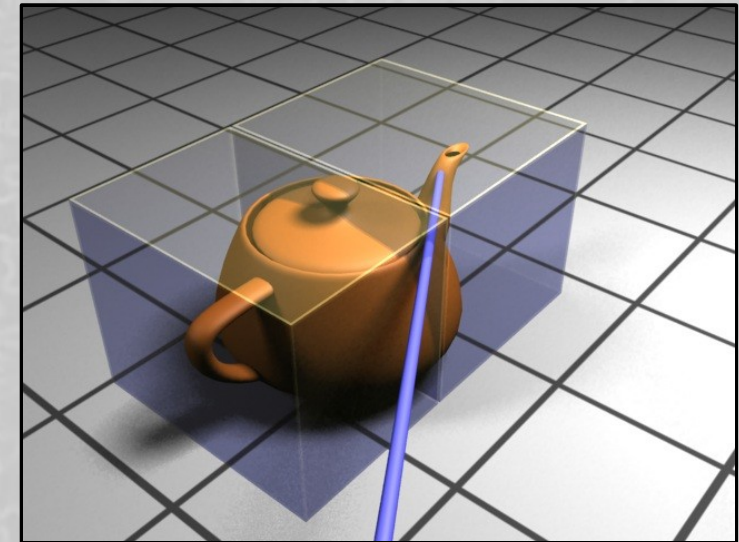

Пресичане с K-d дърво

- Търсенето на пресечната точка започва от корена на дървото (целия обект) и на всяка стъпка „влизаме“ в този подвъзел, който лъчът уцелва. Броят на триъгълниците спада приблизително наполовина с всяка стъпка, така че след приблизително $\log_2(N)$ стъпки, ще стигнем до листо (идеално: с единствен триъгълник; на практика – с (малък) списък от триъгълници)
 - Т.е., реализирахме логаритмична сложност на търсенето!

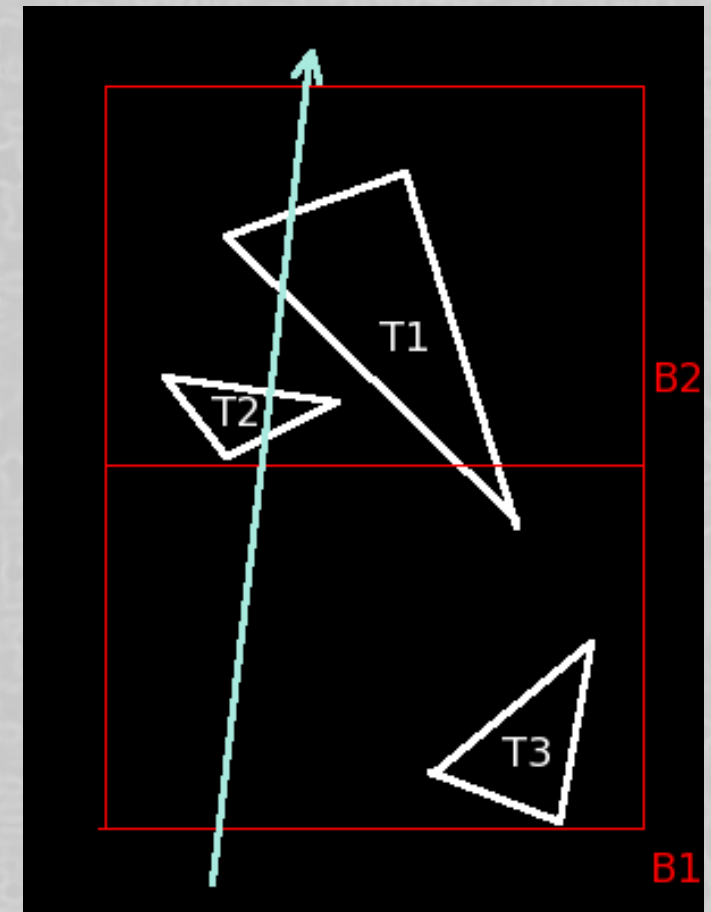
Пресичане с K-d дърво

- Няколко проблема и частни случая:
 - Лъчът може да пресича и двата подвъзела
 - Можем да пресечем първо с по-близкия, и ако не намерим пресечната точка там, с по-далечния
 - Триъгълник може да принадлежи и на двете подпространства
 - Вариант 1: цепим триъгълника по границата
 - Вариант 2: добавяме го и в двата подвъзела

Пресичане с K-d дърво

- При вариант 2, има един частен случай:
 - Търсенето ще влезе първо в B1. Тъй като T1 принадлежи едновременно на B1 и B2, то лъчът ще бъде пресечен с T1, и търсенето ще приключи дотук
 - Но имаме по-близка пресечна точка (с T2), само че я пропускаме, защото T2 се намира изцяло в по-далечния възел
 - Решението: ще изискваме пресечната точка да бъде вътре във възела, който текущо разглеждаме (B1). Само тогава ще считаме, че сме намерили пресечната точка

Построяване на K-d дървото

```
Function build(triangles, bbox, depth):  
  if triangles < MAX_TRIANGLES_PER_LEAF or depth > MAX_DEPTH:  
    return LeafNode(triangles)  
  else:  
    splitAxis = depth % 3  
    sp = findOptimalSplitPlane(triangles, bbox, splitAxis)  
    leftBBox = bbox.split(sp, LEFT)  
    rightBBox = bbox.split(sp, RIGHT)  
    leftTriangles = intersect(triangles, leftBBox)  
    rightTriangles = intersect(triangles, rightBBox)  
    curNode = BinaryNode(splitAxis, sp)  
    curNode.left = build(leftTriangles, leftBBox, depth + 1)  
    curNode.right = build(rightTriangles, rightBBox, depth + 1)  
  return curNode
```


Построяване на K-d дървото

- Намирането на оптималната разделяща равнина може да стане чрез най-различни евристики
 - Разделянето на триъгълниците на равни части не е най-добрата, но може да се намери лесно чрез двоично търсене
- В случая редуваме цепене по X, Y, Z, X, Y, Z ..., но може да прилагаме и друга схема, ако е подходящо
 - Например, цепим най-дългата страна на BBox-а
- Константите `MAX_TRIANGLES_PER_LEAF` и `MAX_DEPTH` могат да се тунинговат подходящо за конкретната геометрия. Примерни стойности – 20, 64.

Пресичане с K-d дървото

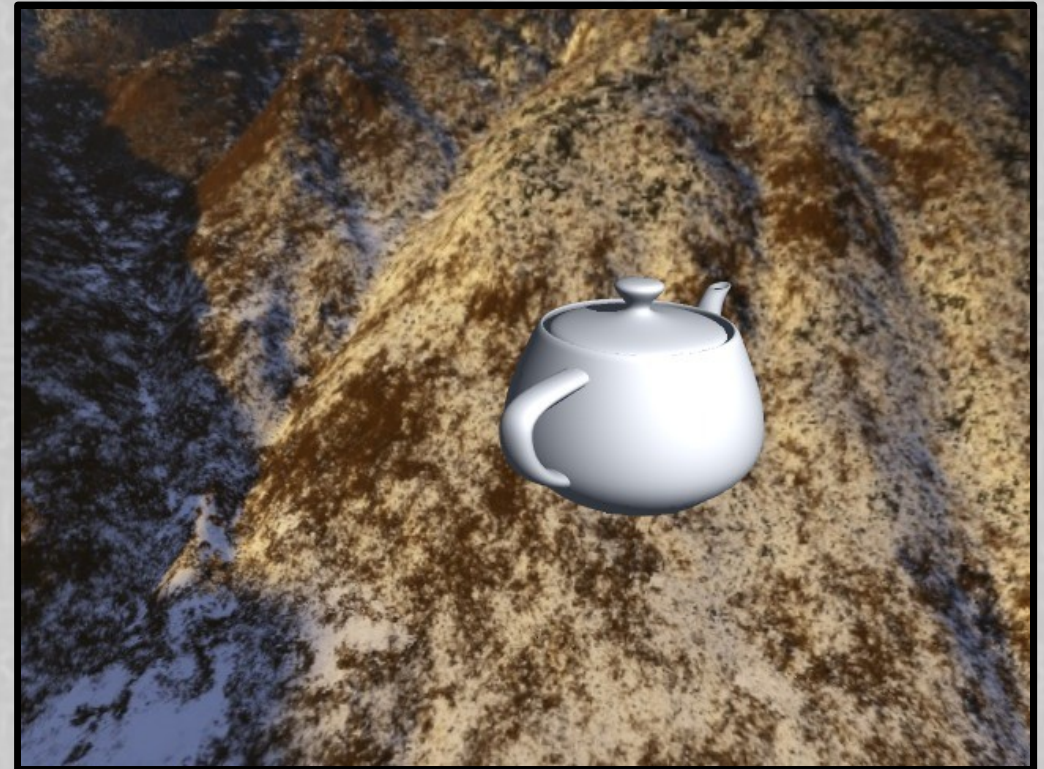
```
Function intersect(ray, info, node, bbox):  
    if isLeaf(node):  
        if node.triangles.intersect(ray, info) and bbox.inside(info.p):  
            return info.dist  
    else:  
        for subnode in sorted(node.children, ray):  
            subnodeBBox = bbox.split(subnode)  
            if subnodeBBox.intersects(ray):  
                dist = intersect(ray, info, subnode, subnodeBBox)  
                if dist < ∞:  
                    return dist  
    return ∞
```


Разискване

- Какво става със сложността, ако се налага да пресичаме и с двата подвъзела?
 - Тези случаи са рядкост. В средния случай, обхождането на поддърво е логаритмична операция. Ако в някой възел се наложи да обходим и двете поддървета, то имаме $\log(n) + \log(n)$ за този връх
- Ами триъгълниците, които се повтарят и в двата възела?
 - Те вдигат височината на дървото, но не с много (например, за чайник с ~ 10000 триъгълника, средната дълбочина на дървото е 16).

K-d дърво - резултати

- Идентична сцена с груб и с фин чайник
- Резултати:

	Naïve - $O(N*M)$	Tree build - $O(N*\log N)$	Рендер - $O(M*\log N)$	Общо
Груб чайник (992 триъгълника)	17.7s	0.1s	2.3s	2.4s
Фин чайник (9120 триъгълника)	192.7s	0.7s	3.0s	3.7s

Результати

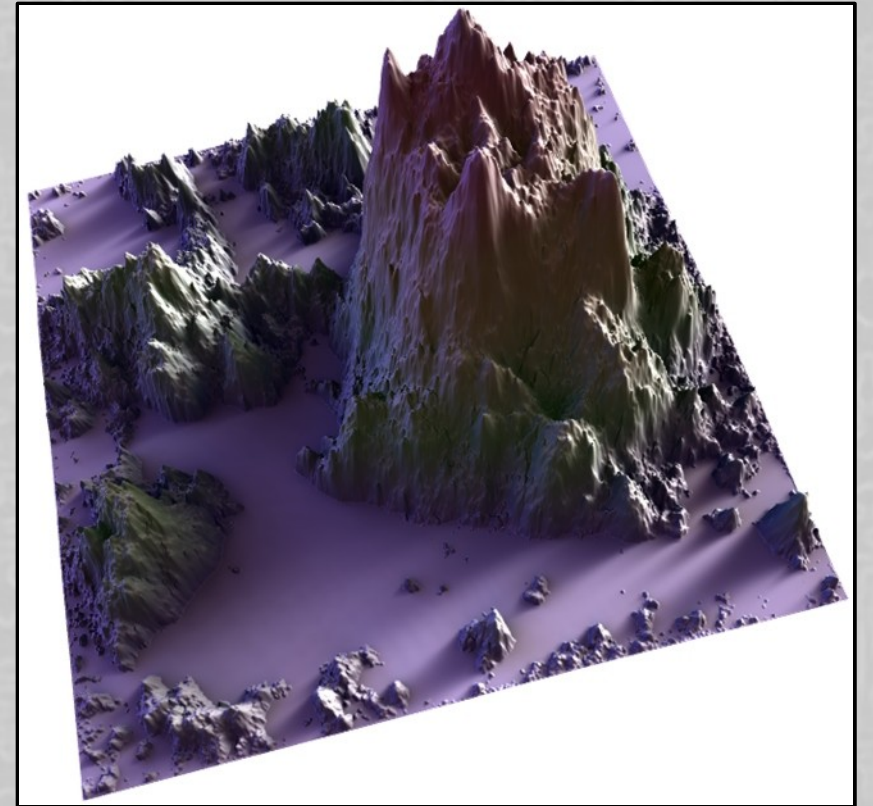
Time: ~13 минути (AA, 6 refl, 6 refr, 1024x640)

Обобщение

- Така реализираното K-d дърво ускорява пресичането с един обект – трябва да прилагаме някаква друга схема за пресичане с цялата сцена
 - Вариант 1: превръщаме всичко в триъгълни мрежи и строим едно голямо K-d дърво около всички триъгълници
 - Вариант 2: всеки обект разглеждаме като отделна единица (потенциално със собствено K-d дърво), а всичките обекти вкарваме в някаква глобална структура (равномерен грид, *ostree*, ...). Пресичането със сцената реализираме като първо търсим в глобалната структура, и за всеки обект, преравяме в K-d дървото му

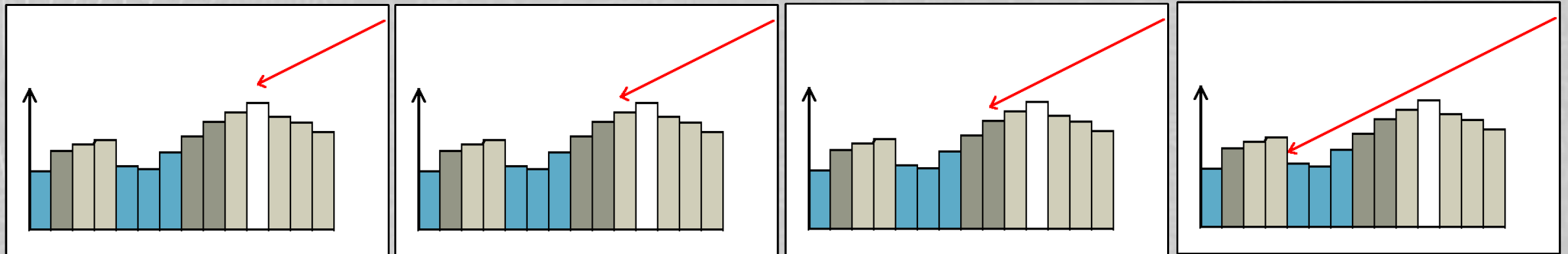
Релефни карти (heightfields)

- Релефните карти са текстури, чрез които задаваме някакъв релеф; стойността на текстурата в (x, y) указва височината на релефа в тази точка
 - Прилича на bump тар, само дето указва реална геометрия
 - Не могат да бъдат „облепени“ върху обект; основата е плоска

Пресичане с релефни карти

- Наивен алгоритъм: трасираме лъча на малки стъпки (стъпката е голяма колкото един тексел от релефната карта). На всяка стъпка, проверяваме дали края на лъча не е под нивото на релефа в текущата позиция
 - Сложност: $O(N)$ за релефна карта $N \times N$

Наивен алгоритъм

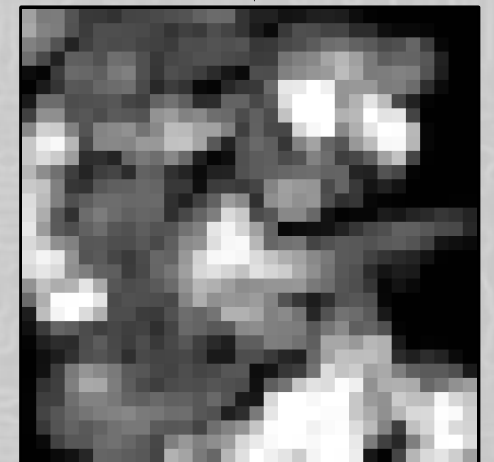
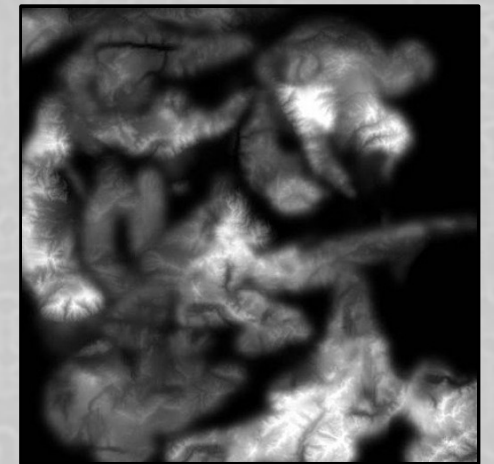
```
Function intersectHeightfield(ray):  
  p = bbox.findNearestIntersectionPoint(ray)  
  while bbox.inside(p):  
    p += ray.dir  
    if heightfield(p.x, p.z) > p.y:  
      // intersection found  
      return ...  
  return ∞
```

Ускорени структури за пресичане

- Триъгълна мрежа
 - Карта $N \times N$ пиксела можем да превърнем в триъгълна мрежа с $2 * N * N$ триъгълника, и да построим K-d дърво
 - Много неефективно като памет, не се възползва от факта, че heightfield-а има специфични ограничения

Ускорени структури за пресичане

- Частична йерархия
 - Ще разбием входната релефна карта на блокове от (например) 16×16 пиксела и за всеки блок ще пазим най-високата точка
 - Така от 512×512 входна картинка ще получим 32×32 „груба“ релефна карта
 - Трасираме лъча в грубата карта (така прескачаме цели блокове от 16×16 пиксела в истинската)
 - При пресичане в грубата карта, пускаме лъча в съответния блок в истинската

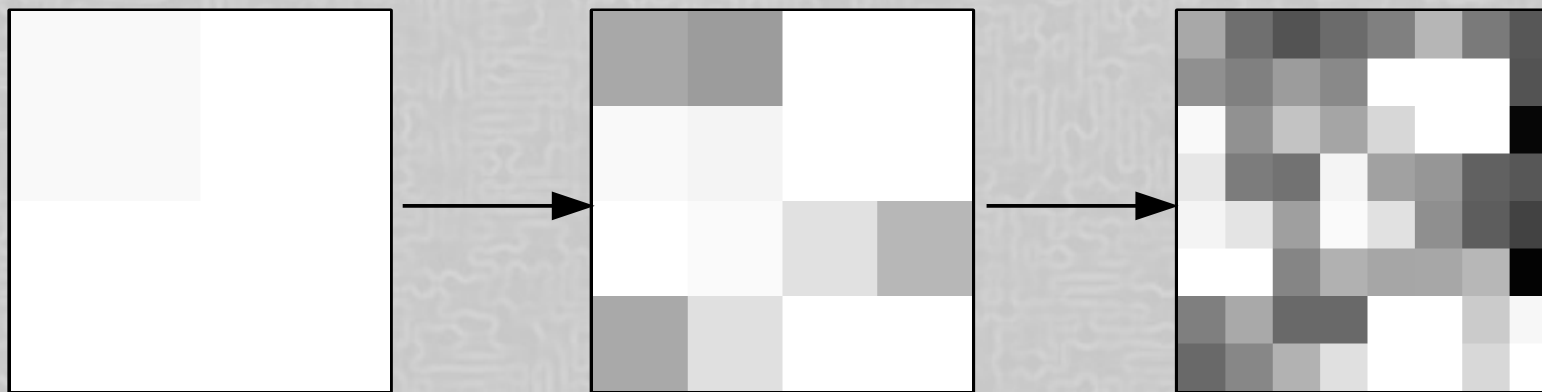

Ускорени структури за пресичане

- Сложност: $O(N/K + K)$, където K е големината на един блок. Оптимално е $K = \sqrt{N}$, при което сложността става $O(\sqrt{N})$

Ускорени структури за пресичане

- Пълна йерархия
 - Подобна на частичната, само че ползваме много отделни карти с различна степен на детайлност – 2×2 , 4×4 , 8×8 , ..., $N \times N$
 - Пресичането е подобно на търсене в quadtree
 - Недостатъци: доста тежка за реализация. Пресичащата функция е рекурсивна, което я бави допълнително
 - Сложност: $O(\log N)$ (best case – когато релефа е много слаб)

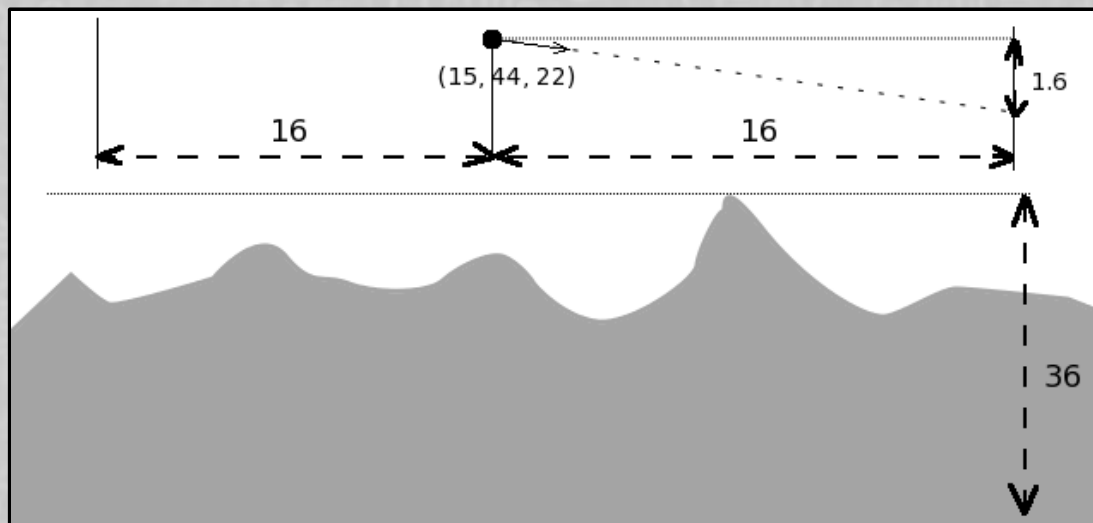

Ускорени структури за пресичане

- Най-бързо спускане
 - Идеята: все едно реализираме наивния алгоритъм, само че ще преместваме точката p с максималното разстояние, за което е няма опасност да се пресечем с някой от близките върхове на релефа
 - Ще реализираме структура, която да отговаря на въпросите $\text{getHighest}(x, y, 2^k)$ - „кой е най-високия връх в кръга с център x, y и радиус 2^k ?“

Най-бързо спускане

- Например: $p = (15, 44, 22)$, $dir = (1, -0.1, 0)$, $getHighest(15, 22, 2^4) = 36$
 - Намираме се в $(15, 22)$ спрямо релефната карта, и в радиус 16 от нас няма връх, по-висок от 36. Същевременно, ако продължим 16 единици по посоката на лъча, ще се снижим само с $16 * -0.1 = -1.6$, т.е. до височина 42.4. Няма опасност да пресечем нищо, може да прескочим поне 16 стъпки, и има смисъл да проверим с $k+1$, т.е. за радиус 32.

Най-бързо спускане

- Изобщо, искаме да намерим най-голямото k , за което $p.y + \text{dir}.y * 2^k > \text{getHighest}(p.x, p.z, 2^k)$, след което пропускаме 2^k стъпки

Най-бързо спускане

Function intersectHeightfield(ray):

p = bbox.intersectNearest(ray)

while bbox.inside(p):

k = 1

while p.y + dir.y * 2^k > getHighest(p.x, p.z, 2^k):

k += 1

p += dir * 2^{k-1}

if heightfield(p.x, p.z) > p.y:

// intersection found

return ...

return ∞

Най-бързо спускане

- Ако `getHighest()` е константна операция (напр., реализира се с масив), то сложността на пресичането е $O(\log^2 N)$ за представената реализация, и $O(\log N)$, ако се направи по-умно
- Но строенето на структурата е тежко; трябва ни да пресметнем предварително `getHighest()` за всеки x , всеки y , и всяко 2^k за $k = 0, 1, 2, \dots, \log_2(N) - 1$
- Намирането на най-високият връх в даден кръг изисква да го търсим из цялата картинка (за $k = \log_2(N) - 1$ например), т.е., търсенето е N^2

Строене на ускоряващата структура

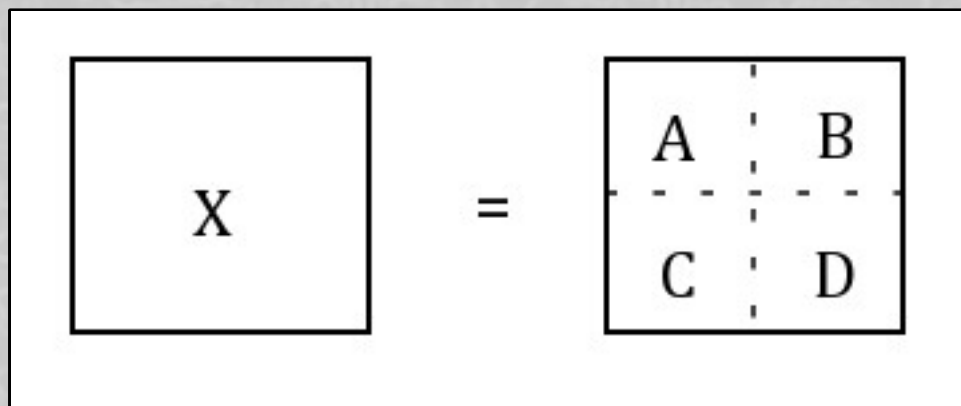
- Тоест, $N^2 * \log_2(N) * N^2$, или $O(N^4 \log N)$!
- Това е прекалено много; дори за heightfield 512x512 ще отнеме много време, много повече от рендерирането на един кадър например

Строене на ускоряващата структура

- Вместо кръг, може да ползваме квадрат (със страна $2*r$, т.е., описан квадрат около кръга). Това ще направи `getHighest()` малко по-консервативно (заради допълнителните пиксели, които квадрата обхваща), но не е фатално
- Пресмятането на най-високия връх на квадрата решаваме чрез техниката динамично програмиране, т.е., ползваме вече решените случаи, за да сметнем следващите (в случая, ще почнем от по-малките квадрати и ще вървим към по-големите)

Строене на ускоряващата структура

- $\max(X) = \max(\max(A), \max(B), \max(C), \max(D))$
- A, B, C и D ги имаме вече сметнати – техните размери са двойно по-малки.

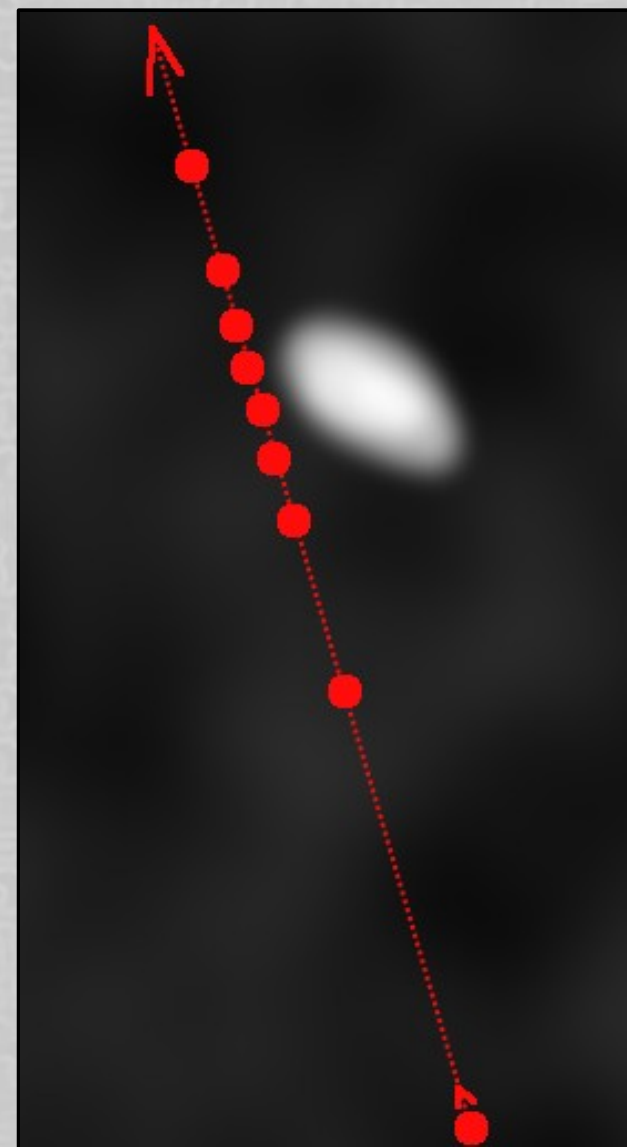

Оптимизации

- Стъпката (`dir`) скалираме така, че XZ дължината ѝ да е 1
- Ако в някой момент $k = 0$ (близо сме до релефа), можем да приложим директно няколко итерации на наивния алгоритъм, без да проверяваме в `getHighest()` на всяка стъпка – по-бързо е
- Може допълнително да скалираме стъпката, ако е насочена към ръбовете на квадрата, с цел да се компенсира ползването на квадрат вместо кръг
- Или може да ползваме наистина кръгчето, преизчислението може да се свали до $O(N^3 * \log^2 N)$

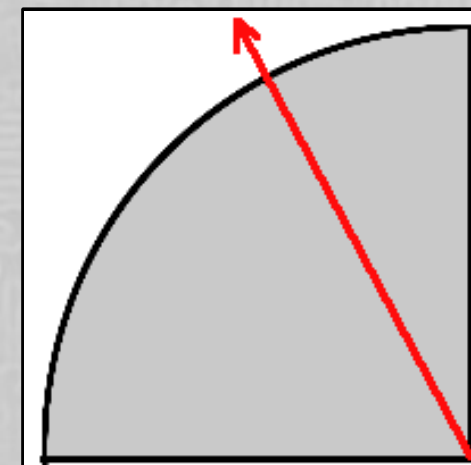
Още оптимизации

- Да разгледаме как се държи нашия алгоритъм, ако лъча пропуска наблизо (отстрани) някакъв висок връх
- В началото лъчът приближава „смело“ към върха, а около него е „предпазлив“ и върви на малки стъпки. След като го подмине, обаче, предпазливостта остава, защото все още има висок връх наблизо, макар и вече отзад

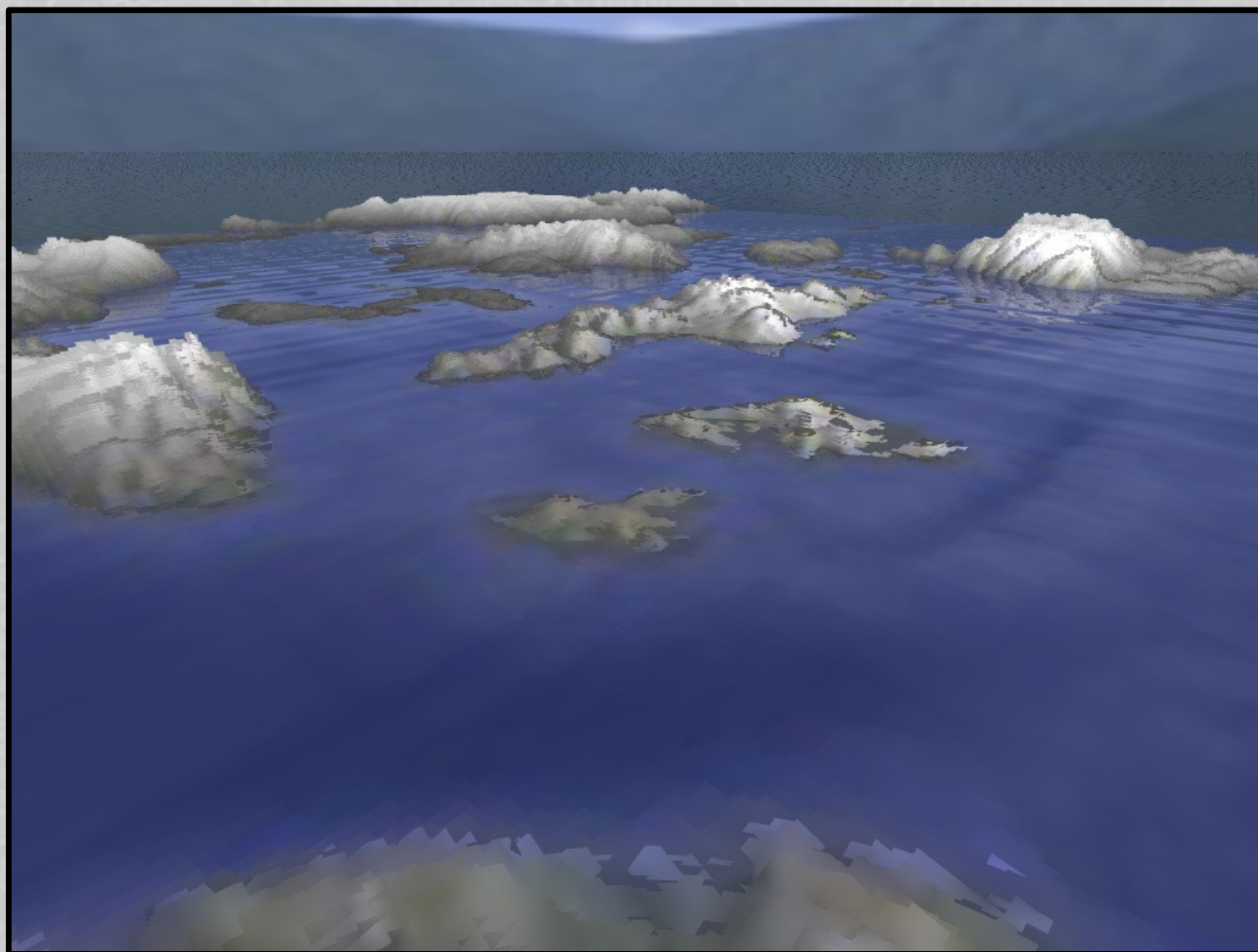
Още оптимизации

- От началната посока на лъча може да извлечем в кой квадрант се намира (посоката), и да модифицираме `getHighest` да има още един параметър – квадрант (1-4), т.е., да търси най-високия връх, но само в квадранта, в който сочи лъча
 - В примера с върха, след като го подмине, върха вече ще е в друг квадрант и трасирането ще продължи с пълна скорост
 - Тази оптимизация харчи още повече памет, без да печели убедително много време

Результати

N	450px
Rendering – Naïve - $O(N)$	13s
Struct build - $O(N^2)$	0.4s
Rendering – Fastest descent – $O(\log^2 N)$	7.4s

Обобщение

- На практика, за по-големи релефни карти, пълната йерархия е по-добрият вариант, защото харчи значително по-малко памет
 - Пример: 2048x2048 карта, най-бързото спускане ще изразходи ~ 192 MiB памет. Пълната йерархия коства само ~ 21 MiB.